

La obra coreogràfica

L'octubre 2006, dues coreògrafes i un pintor entren a l'Hospital de Bellvitge per iniciar un treball de creació coreogràfica. Han hagut de reaprendre a escoltar, a observar i s'han confrontat a maneres de percebre, a d'altres relacions amb el món.

El projecte d'un encontre insòlit: l'art i la institució hospitalària.

D'aquesta incommensurable estranyesa, de la confrontació de les percepcions ha nascut una obra coreogràfica:

Quant temps fa que som aquí?

Quan l'encontre es fa silenci i els cossos comencen a existir al si d'una escriptura... emergeix l'obra.

Ens complau presentar-vos una peça coreogràfica d'Ana Eulate i Constanza Brncic, creada amb la participació del personal sanitari de l'Hospital de Bellvitge, dels pacients i de les seves famílies.

Coreògrafes: Ana Eulate i Constanza Brncic
Interpretació i creació: David Bonet Calderón, Montse Cárcamo, Montse Espallargas, Maria Carme Majos, María Miñana Álvarez, Nuria Izquierdo, Joan Nicolas, Jordi Mas, Ana Eulate i Constanza Brncic
Pintor: Gabriel Schmitz
Violoncel•lista: Frances Bartlett
Cantant: Anna Subirana
Veu en off: Rosa Muñoz

Músiques: fragment de "Piano Suspenso" de David Maranha, fragment de frases escoltades en sessions de teràpia amb logopeda, enregistraments de la Orquestra del Caos.

Disseny de llums: Oriol Blanch
Tècnic de so: Ferran Casals
Fotografia: David Ruano

Mentre que l'hospital cura, les obres d'art proposen formes noves: reunint-se tots dos, no podien fer altra cosa que oferir-se l'un a l'altre un estranya llibertat. Silenci. Treball de la mirada i de la escolta, vaivé del funcional i del sensible. El seu singular encontre suggereix possibles, vives transfomacions, desplaçaments de representacions, del sentit, dels cossos, del temps. Suspendre algun temps la paraula. La política, no és pas les alternatives que inventem quotidianament respecte el mateix quotidià?